

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین فعالیت های جسمانی، خودکارآمدی و کیفیت زندگی در افراد مبتلا به MS

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

بهاره محمد زاده شهریار - دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

فاطمه فرزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

خودکارآمدی بخشی از نظریه شناختی-اجتماعی تعریف شده به عنوان اعتقاد به این که فرد می تواند با موفقیت به مقابله برای به چالش کشیدن شرایط و رسیدن به اهداف خاص خود بپردازد. از آن رو پیشنهاد شده است که از این اصل می توان برای افزایش کیفیت روانی و جسمی زندگی در افراد مبتلا به ام اس (MS) استفاده شود. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر خودکارآمدی و فعالیت فیزیکی در بهبود کیفیت زندگی در بین 125 نفر از مراجع کنندگان یک مرکز تخصصی ام اس در اهواز می باشد. در این پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون برای برای ارتباط خودکارآمدی، فعالیت فیزیکی و مقیاس کیفیت زندگی در بیماران ام اس استفاده شد. برای گردآوری داده ها از مقیاس خودکارآمدی (MSSE)، مقیاس چند ضربه اسکروز (MSIS-29) و همچنین پرسشنامه اوقات فراغت ورزش (GLTEQ) استفاده شد. نتایج این مطالعه نشان می دهد که با افزایش خودکارآمدی در افراد مبتلا به MS، در هر دو بعد روانی و جسمی آنها بهبود دیده می شود که این امر باعث افزایش استقلال و قابلیت های عملکردی آنها می شود.

کلمات کلیدی:

ام اس، خودکارآمدی، کیفیت زندگی، فعالیت فیزیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/421101>

